

Heraf fremgår det, at Kommissionen har mulighed for at påtvinge Rådet enstemmighed ved at ændre sit forslag. Denne fremgangsmåde kan Kommissionen i medfør af artikel 149 benytte indtil det tidspunkt, hvor Rådet træffer endelig afgørelse.

Konsekvensen af denne bestemmelse er således, at Kommissionen ved at ændre sit forslag, således at det svarer til Parlamentets udtalelse, påtvinger Rådet at træffe beslutning med enstemmighed, medmindre Rådets fælles holdning svarer til Parlamentets udtalelse.

Det er op til Kommissionen at afgøre, om den i en situation, hvor der er uoverensstemmelse mellem Rådets fælles holdning og Parlamentets udtalelse, vil følge Parlamentet og dermed påtvinge Rådet enstemmighed eller følge Rådet og dermed åbne vejen for vedtagelse i Rådet med kvalificeret flertal.

Såvel under den nugældende retstilstand

som efter en eventuel traktatændring må det formodes, at Parlamentets reelle påvirkning af Kommissionen som hidtil kan ske ved trussel om at benytte den i traktatens artikel 144 forudsatte adgang til at afsætte Kommissionen gennem et mistillidsvotum.

6. Afsnittet om Europa-Parlamentets rolle indeholder endvidere forslag om, at beslutninger om udvidelse af Fællesskabet samt indgåelse af associeringsaftaler kræver samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Der er ikke på indeværende tidspunkt lande, som har indgivet anmodning om optagelse i EF.

De medlemmer af Fællesskabet, som har snævre bånd med en række udviklingslande, har ikke haft betænkeligheder ved at tilslutte sig den foreslåede ændring af artikel 238, således at der kræves samstemmende udtalelse ved indgåelse af fremtidige associeringsaftaler.